

# Şiir

– Abdurrahman · 02 Ocak 2010

---

## ISLAK

Yağmur yağar, sen ıslak her şey ıslak  
Seni bekleyen ben daha ıslak  
Yaşayanlar ölü sever  
Ölülerse toprak.  
Yalnızım bir saçak altında  
Bir ihtimal kadar yakın şu an aşk,  
Kavuşmak kadar uzak  
Hoş çakal dönersem bir gün  
Seni almaya  
Zincire vurulmuş ölüm kadar,  
Sessizliğin koynunda.  
Siyah saçlarının kokusunda  
Çıplak bir şiir bırakarak  
Yağmurlara,  
Bir tek yağmur ve gece kalır  
Şimdi bana.  
Korkarak değil acı çekerek ölürüm,  
Yavaş yavaş  
Ayarlanmış zaman çalıtısından  
Sıyrılarak  
Gözlerin kadar kibar ve  
Budaksız  
Bir hatıra bırakarak.  
Ne söylediysem aldırma  
hep kendimi kandırdım  
Seni avutmakla.  
Her yağmurda yeniden yenilendim  
Bir siyah etek insafının  
Zehirli şehvet arzusuyla.  
Çıplak ayaklarla kalmışım bitmez rüyada  
Kurumuş bir gül gibi resimlenmişim duvara  
Kımıldamadan bekliyorum gölgeden  
Silüetini.

Ela gözleriyle göz kırpar gece  
Ama ben görmemeliyim seni  
Açma perdeni  
Ellerim ıslak,gözlerin ıslak  
Ve üşüyorum kırılğan bir umutla  
Orda dur ve sar beni.  
İçinden merhamet et bir dilek tut  
Ben anlarım ve rahatlarım... Anla  
Bana siyahı ver sana eflatun  
Ağırbaşlı yağmurların ıslattığı  
Kaldırımların  
Bu تنها sokaklarda bu kuytu köşelerde  
Pazar ayincileri önünde soyunan  
Örtünmek için dua bekleyen kadın  
Bakire zaman müşterisidir  
Aşk acısının yitiğidir.

Abdurrahman ÖRNEK